

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplača 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska Poljanska cesta št. 32.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je na Poljanski cesti h. št. 32.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 47.

V Ljubljani, v torek 26. februarija 1884.

Letnik XII.

Rimsko vprašanje.

Vrednik lista „Bien public“ je imel proti koncu preteklega leta v Gandu govor pri glavnem zboru društva „za Petrov vinar“, iz katerega priobčimo po „Srci Isusovem“ sledeče:

„Mi zdihujemo v tminah in stiskah; mi se vprašamo, kako se bodo skušnje sv. cerkve izvršile; mi smo pripravni podleči napadu malodušnosti in sama vera začenja se tresti: Toda ne! Sursum corda! Da se bodo božje obljube izpolnile, ali ni gotoveje, kot da bo jutre solnce vzhajalo? In ktera mati je kedaj ljubila svoje dete z bolj nježno in dejansko ljubeznijo, kakor ljubi Jezus Kristus svojo cerkev? ...

Poglejmo sedaj okoli sebe! Kje so zmagaletci današnji, kateri bi bili varni, da jutre ne bodo podlegli? Kje so države srečne, znanosti plodne, vredbe stalne? Ktera zastava se more pohvaliti, da je zmagaletca, in kateri učitelj pobahati, da ne uči drugega razven resnice? Avgustin Cochlin je pisal nedavno: „Vem in vidim: katoliško cerkev so po celi zemlji napadli. Njen nauk se pobija v vseh jezicah, njene vredbe po vseh deželah. Prav kakor njen božji Učenik nima tudi ona, kamor bi naslonila svojo glavo.“

No, kdo torej, vprašam jaz, kdo torej je v 19. veku, ki bi zamogel biti varen in pokazati se zmagaletca? Ktera stvar? Ktera stranka? Ktera šola? Kteri nauk? Kraljevi in republikanci, slobodnjaki in ekonomisti in filozofi, kateri nekaj verujejo, ali ste vi vtrdili red, pravico, razumnost, slogo, mir?

Ako se pregleduje z bistrim očesom druga polovica 19. veka, podobna je poglavju povesti o brodolomih. Jaz slišim le krik ranjenih in potrtih, onim pa, kateri me vprašajo, kje je moj Bog? imam pravico odgovoriti: Kje pa je vaš? Ubi est Deus tuus?

Če se vam ta tolažila, utemeljena morda preveč na svetnih podstavih, zdé nezadostna, vera, gospóda, podala bo vam vspešnih.

Ta pogled na skušnje sv. vere je za one, kateri hočejo jasno gledati, neovrgljiva obrana cerkve in naukov svete stolice. Velike one resnice, katerih oholost

današnjega duha ni hotela učiti na glas papežev, morala jih je poslušati danes na povelje dogodkov. Syllabus tolmači in potrjuje članek za člankom, točko za točko sočasne zgodovine, syllabus Pija IX. Ni je zmote, obsojene po namestniku Jezusa Kristusa, ktera bi ne nosila pred našimi očmi plodov nesreče; ni je dežele, kjer človeški prevrati in njihove pogubne posledice ne dokazujejo potrebe, da se na novo postavijo božje pravice. Sofizmom prevratnikov, naukom liberalcev je dokazala lažljivost in nezmožnost. Vse opombe in vsa prerokovanja vrhovnega učitelja vresničujejo se tako natančno, da bi mislil, da ravno on zapoveduje dogodkom.

Da ostanemo v mejah tega vprašanja rimskega, ki se zmiraj stavlja in ki ne bo nikedar rešeno, razven ko bo vrejeno po pravici, ali ne vidite, kako so vse pretveze, vse zvijače, vse spletke roparstva danes prišle na dan?

Nedavno se je govorilo: ni se merilo na drugo, razven na posvetno papežev oblast; njegova duhovna oblast bo ostala nedotaknjena. — A to ni resnica! Padli so nad kralja, da se ložje more zadeti papeža!

Pristavilo se je, da bo papeštvo, oproščeno političnih skrbi, našlo popolno slobodo v izvrševanju verske oblasti. — A to ni resnica! Papež je manj sloboden ravno zato, ker je oropan tradicionalnega obzidja svoje nezavisnosti.

Oznanovano se je, da ima sveta stolica v Rimu dovolj varstva, da bo jetnišničar zadostna podpora vjetniku. — To spet ni resnica! Vlada stolujoča v Rimu s težavo varuje sebe, a v zakonitem prebivališči savojske krone, v Turinu, ne more biti porok za miren vhod nadškofov! ...

Papež z druge strani je trdil, da bodo navalili, namerjeni njegovemu prestolu, potresli vse vladarje. — In papež je govoril resnico! Videli smo, kako se rušijo cesarstva, videli smo, kako se družijo čete nihilizma in zarot za umore, videli smo petroleje, in na to dinamit, kako se vzdiguje na površje evropskih vredb.

Papež je izjavil, da bo padec papeževskega kraljestva, da bo skrajna uporaba načela o delenji cerkve od države ravno tako nesrečna za državno družbo kakor za vero samo. — In papež je govoril resnico!

Skoraj povsodi se cerkev napada, cerkev stiska; a povsodi se v isti meri vsiljuje vedno bolj duh nereda in brezvladja.

Papež je slednjič izjavil, da se on ne more sprijazniti z oliko, kateri temelj je brezboštvo v zakonih in v družbi, ter je bolj nazadovanje, kot napredovanje. — In pokazalo se je tudi sedaj, da je papež govoril resnico. Narodi so otrpnili na svojih potih k propadu; vvedli so apostazijo v vse žile političnega in društvenega življenja; slobodna misel je postala državno brezverstvo; otroci so podložni posvetni oblasti, in navezani so na šolski poduk; povsodi so javne oblasti pretrgale zvezo z Jezusom Kr. in namestnikom Jezusa Kr. No dobro! ali je pa moderna omika procevala bolj sijajno in bolj srečno? Kje so njene zmage? Jaz ne vidim dosti jasno drugega, kot sramoto in njene rane, a izza poveljanja novopaganskega čujem, kje si podajajo barbari roke. 19. stoletje bo pokazalo, kakor tudi njegovi predhodniki, da pade, kolikorkrat zatemni katoličanstvo, tolikokrat tudi družbena pravica in pošten napredek. Razven Kalvarije ni več prave omike, razven pod senco križa.

Začenja se to opaževati, gospóda, v onih visokih krogih, kjer so padec papeževskega prestola vzeli na znanje z molčanjem, oslajenim z nepristranostjo, ali s hinavskim molčanjem sokrivde.

Ako francoski demagogi zasledujejo svoje delo protikrščanskega rovanja ter pospešujejo propad Francoske, misleči, da delajo za vničenje katoliške cerkve, je prizor teh brezbožnih norosti za druge vlade razlog, da se jej odtegujejo.

Ako se naši malenkostni slobodni zidarji v Belgiji hvalijo, da so z Rimom pretrgali zvezo, velike vlasti in drugoverne, Angleška, Rusija, približujeta se papeštvu, in ravno sedaj, ko vam govorim, pripravljata se sin nemškega cesarja, bodoči dedič cesarske krone, da se spoštljivo podá v Vatikan. Izdelovalci majevih zakonov, zlobni posnemalci „Kulturkampfa“, napadovalci — diplomatije na papežev veličanstvo pogledajte, zarudite in poboljšajte se!

Vi vidite tedaj jasno, gospóda, sočasni dogodki branijo sveto stolico. V papeštvu nam kažejo nujno os za družbeni mir. In same vlasti menjavajo svoj položaj ter mislijo na rešilen preobrat. No povejte

LISTEK.

Črtica iz kanclije.

(Iz ruskega poslovenil Iv. St.)

Po jako tečnem zajutrkú podá se Njegova prevzvišenost veselo in ponosno v svoj urad. Milostljivo je odzdravila na potu nekim svojim činovnikom ter stopila v svojo pisarno, kjer je našla svojega tajnika, roko mu ljubeznjivo stisnila, ter se vsela v mehek naslonjač.

Je bil kdo tukaj? vpraša Njegova prevzvišenost, ogledovaje se po razmetanih spisih in zapaljevaje si smodko. — Je. — Važni ljudje? Ne jako. Čakal Vas je oni bromi general.

Poznam ga potamnela zvezda. Odzvonilo mu je. Kdo še? — Trgovce Kolotuškin. — Tudi to ni Bog. Bedak, kakor ga opisuje Ostrovskij v svojih dramah. — O veliki noči je dobil red sv. Ane, opazi tajnik važno. — Glej vraga! reče Nje-

gova prevzvišenost na pol ironično, a na pol resnobno; a kaj ste mu rekli? — Rekel sem mu, kakor po navadi, da ste odšli k ministru na dogovor. — Vrlo dobro. V ostalem, čas je, do njegovo stvar rešimo, samo na žalost nimam dosti časa. Vi tudi sami veste, koliko posla je na mojih plečih, a na ramah samo jedna glava! Sami izbiri, ki so se včeraj izvršili, to dobro veste, zadajo tri dni posla. — To vem. Ali dovolite mi, da vprašam: kako se je dovršilo glasovanje? Njegova prevzvišenost se zmagonosno nasmeje: — Odlično se je izšlo! Jaz sem enoglasno izvoljen!

Tajnik se je krčevito napenjal, da se zdrži smeha. On je poznal način volitve in vedel, kaj pomeni „enoglasno“.

Je, očka, zdaj sem jaz ravnatelj dveh društev. To ti je 8000 rubljev na leto, reče predstojnik, ki je — a kdo bi vedel zakaj? na enkrat postal iskren. — Dober založek . . . — Al da veš . . . Kako se je vse podražilo, veruj mi, niti 8000 rubljev ni dosti. Otroci, učitelji, doktorji, — prava danajidska posoda. Pomisli si tedaj, zdaj mi je žena bolna;

— eden pravi, podnebje je krivo, drugi zopet: v to-plice mora iti. Kterega naj poslušam?

Nočem je menda poslati tukaj pred nosom v Staraja Rus, — nego trebalo bi se posvetovati s Charestom, pa potem v Menteni ali v Nizzi preživeti. Njegova prevzvišenost globoko zdahne, a potem izpusti udobno dim iz havanske smodke v zrak.

Še nekaj bi rad, nadaljuje, — da se pridružim Soltonovej kompaniji.

To bi Vam preveč časa odvezemalo, drzne se tajnik pregovoriti. — Norija! Saj tudi drugi imajo po štiri, po pet služeb. Vidite mojega prijatelja Svačigoviča. Tudi sami veste, da je član deseterih društev. Tajnik se je zdaj spomnil enega Puškinovega epigrama, ali se ne predrzne, da ga navede, nego si je samo dovolil lepo opozoriti Njegovo prevzvišenost, da so tudi taki poklici, ki zahtevajo razun prirojenega razbora tudi še posebno znanje.

Tu to je neumestnost, očka! Vsi mi, ako ravno hočete, nismo sposobni za naš poklic. Kaj hočete več, ko pri eni ter tisti upravi z menoj na važnem,

mi, ali verjamete, da vztrajno vernost, splošni in ponavljeni protest katoličanov ne zda pri tem ničesar! Povsodi napravljajo ti katoličanje temelj, kateri vzdržuje red in oblast. Ni tedaj modro niti s čisto potičnega stališča protiviti se njihovim željam, dopuščati, da njihove pritožbe postanejo težje. Kedor hoče imeti pravico, da računa na pomoč teh podanikov skušene lojalnosti, treba, da jim vsaj pripusti pravico; in resnica je, da bo popolna sloboda njihove zavesti zagotovljena s popolno nezavisnostjo glave njihove vere. Papeževa stvar postane tako stvar vseh katoliških dežel in katoličanov po vseh deželah.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. febr.

Notranje dežele.

„Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe“, je pač sveta in zraven prve (ljubezni do Boga) največja zapoved, a vse se lahko zlorabi in tako ta zapoved. *Levičari* so se te politike poprijeli in marljivo jo izvršujejo na škodo človeške družbe. Vidoč, da za vse njihove mamje in javkanja država ne dá počenega groša, sklenili so med saboj nabirati za družine izgnanih anarhistov; svotica, ki so jo nabrali, ni ravno, da bi jo človek zavrgel, zaklad pa ravno tudi ne, ter znaša 500 gold. Schönerer ne opusti nobene prilike, da bi svojih že lanskega leta znanih pouličnih škandalov še s tem ne povečeval, da se za anarhiste poteguje. Zakaj pa nagajivemu gospodu še ni nikdar na misel prišlo, da bi bil nabiral za tiste delavce in njih družine, ki se niso nobenega upora proti državi, človeštvu in človeški varnosti vdeležili in vendar nimajo kruha? Tukaj bi bil prostor, kjer bi bila humaniteta na pravem mestu. Anarhisti so svoji zagrizenosti sami od sebe že naprej vsako podporo od „državne zveri“ odbili, čemu toraj jim taisto vsiljevati. Podpora bi bila tukaj podobna nagradi za hudodelstvo in bi slabe posledice imela. Proč tukaj z občutljivostjo in naj se rajše tistim nakloni, ki niso ničesar zakrivali in vendar pomankanje trpijo. A levice z g. Schönerer-jem vred se ni za pravo revščino nikdar zmenila, ampak zdaj to dela, da ubogo ljudstvo slepi in vladi nasprotuje.

Premeteni so pa že liberalci v državnem zboru, kakor sam delfiški orakelj. Ko bodo prihodnje dni poslednji razgovori in posvetovanja o *izjemnem stanu*, sklenili so liberalci na levice, da se pojdejo tisti čas sprehajati, da jim ne bo glasovati potreba; nikdo jim ne bo zamogel potem očitati, da so tako glasovali. Ako je ljudstven pregovor sploh resničen, ki pravi, da preveč prebrisani ljudje ne živé dolgo, se od združene levice, osobito pa o liberalcih smelo reče, da ne bodo dolgo!

Na Ogerskem si za bodoče volitve v državni zbor že kopje brusijo. Zmerna opozicija poslaniške zbornice združila se je z opozicijo magnatov v gosposki zbornici ter bot skupno delovali. Iz tega namena posvetovala sta se odbornika Ernst za poslaniško in grof Zichy za gosposko zbornico, ter naslednje sklenila: „Opozicija je sklenila, da se bo škodljivi vladni politiki, ki nima čisto nobenega pravnega temelja, kakor do sedaj, tako še na dalje protivila ter si vse prizadevala, da s svojim stališčem tudi pri bodočih voivtah prodere, ter bo svoje kandidate podpirala, kjer in kolikor bo mogoče.“

Duhovnikom se menda v nobeni deželi slabeje ne godi, kakor *grško-katoliškim rusinskim duhovnikom* v zapadni Galiciji. Ko je bila dotična deputacija pri cesarji, je škof Sembratovic med drugimi prošnjami tudi omenil, da je revščina mnogo rusinskih duhovnikov prisilila, da so se na Rusko

preselili, kjer so k pravoslavni veri prestopili. Kakor je obžalovanja vreden tak korak in nikakor mogoče ga opravičevati, vendar so ga dotični učinili le primorani po veliki revščini, ki jih je stiskala. Izseljevanje je posebno zdatno od leta 1875 semkaj. Sploh je pa v Galiciji beda splošna tako med kmeti, kakor med gospodo. Plemenitaši so zadolženi, kmeta davijo židje, duhoven pa pomankanje trpi, da se Bogu usmili. Skrajni čas bi bil, da bi se jim žalostin položaj zboljšal.

Mnogo zahtevaj, ako hočeš vsaj nekoliko doseči, je že stara resnica, in to so si *Poljaki* za vzor izbrali gledé decentralizacije državnih železnic. Poljski klub je izvolil odbor, v katerem se je sklenila resolucija, da Poljaki v oziru decentralizacije državnih železnic prav nič ne odjenjajo od svojega zahtevanja, naj bo potem že kakor hoče, in prav imajo. Ako bodo mnogo zahtevali, bodo vsaj nekaj dobili, kajti kdor mnogo hoče, nekaj vendar le doseže, če se mu še toliko odbije, že še kolikor toliko ostane.

Vnanje države.

Išče se bivši ruski častnik Jovan Lipovac Knežević. Obdolžili so ga, da je imel tesno zvezo s *hercegovskimi vstasi*. Na sled so mu baje prišli po nekih pismih, ktere so vojaki leta 1882 v Kalinoviku našli; iz tistega pisanja je bilo neki razvidno, da bi bili vstasi in črnogorska vlada vsi pod eno kopo igrali. Kar se pa Lipovca samega tiče, se o njem pripoveduje, da je leta 1882 nabiral prostovoljce, s kojimi je hotel preko Srbije v Bosno vdariti. Kolikor je pač o tej zadevi znanega, smemo reči, da se je v spomladi leta 1882 na Bolgarskem res nabirala tolpa prostovoljcev, se vé, da čisto na tihem, ktero so srbski radikali in liberalci podpirali z denarjem, ki se je v ta namen po Beogradu pod krinko za ranjene Hercegovce javno nabiral. Že so jo mislili v Bosno in Hercegovino pobrisati „kurit“, kar jim srbska vlada pot prepreči in zajedno okoli 4000 pušk zapleni, ki so po Donavi do Palanke prišle, od koder so jih hoteli preko Srbije v Bosno vtihotapiti. Bosanska vlada je pa menda neki sedaj zvedela, da je Lipovac zopet v Bosni in bi ga rada osobno spoznala, kakošen da je. Zaradi tega je vsem orožniškim postajam po Bosni in Hercegovini naročila, če bi jim tak in tak človek na proti prišel, naj ga s saboj povahijo.

Trdnjava Tokar se je podala 22. t. m. Osmanu Digma, kteri je iz topov noč in dan na njo svinčeno točo vsipal. Zapovednik je sprevidil, da se dalje časa pač ni mogoče držati ter je štiri častnike v sovražni tabor odposlal, da so se zaradi izročilnih pogojev pomenili. Ustaši so zahtevali, da mora posadka vse orožje oddati. Posadka sama je bila pa silno razburjena, ker so se nadjali, da jim pomoč še vendar v pravem času doide. Ko so pa konečno vendar le videli, da je vsaka nada zastoj, so se podali, mnogo jih je pri tej priliki pobegnilo.

Ruska pridobitev *Merva* Angležem ne da več mirno spati. Poslanec Stauhope je v angleškem parlamentu vlado vprašal, kaj vendar gledé ruskega postopanja v osrednji Aziji začeti misli. Rusi so se v Aziji v teku poslednjih let pod krinko znanstvenega preiskavanja od dne do dne razprostirali in so sedaj po zasedenji Merva naši naravni sosedje pri Afganistanu. Če tudi je angleško stališče v Afganistanu jako vtrjeno, treba jim vendar le vrlo opreznim biti, da jih ne bodo Rusi spodrinili. Sicer bo pa angleška vlada po svojem poslaniku v Petrogradu pojasnila v tej zadevi tirjala.

Izvirni dopisi.

Z Breznice, 25. febr. Nocoj od nedelje na ponedeljek smo imeli nemirno noč. Okoli 11 ponoči

nas pokliče glas zvona in žalostno naznanja, da gori. Gorelo je v Smokucu dober četrt ure od Breznice. Pred vasjo stoji stog (ali kozolec) Matije Zupana Novaka, in ta je bil v ognji. Nevarnost je bila velika za vso vas, ker so hiše le malo korakov proč. Ljudje pa so urno pritekli in z združeno močjo so ogenj zadušili. Pogorelo je le od stoga polovica, kjer je bilo nekaj slame in nekaj desk naloženih. Drugo so rešili. Škoda je precejšnja, pa hvala Bogu in sv. Florijanu, da je ostala vas.

Kako se je vnelo, se ne vé prav gotovo. Ali je bila neprevidnost ali hudobija, se bo pokazalo. Neka tuja so dolžili, ki je ležal kakih 200 korakov od stoga v grmovji pijan na videz; eni so trdili, da se le pijanega dela, ko so ga hoteli prijeti, jo je popihal čez polje v temno noč, loviti ga ni kazalo.

Križevu poleg Kostanjevice, 23. febr. Imeli smo že prav lepe, pomladanske dneve, prinašali domu že različne cvetice, tudi krilati peveci začeli so zavijati na pomladansko, oglašali so se sem ter tje že vremenski preroki, ugibaje, ktero leto je bila pomlad tako zgodna, in kar človek želi, tudi rad upa — iz tega napovedovali ugodno prihodnjo letino, posebno vinsko; toda nesrečni kurent s svojim krivim nosom zavil je tudi z repom, zopet so nam začele naletovati bele muhe, in če tudi so nam dnevi zopet prav prijetno gorki, da se proti solncu kaj prijetno postaja, noči so vendar le bolj mrzle in v jutro pokaže se nam bela slanna odeja. Le ene cvetice, ali prav za prav osata, nam slana noče pobrati; toliko hvalisane prostosti narobe, namreč prevelike prostosti razuzdancem, pod ktero v pravem pomenu besede zdihujejo poštenjaki — sužnji. Evo vam izgled. Druhal razuzdanih ponočnjakov, kakoršnih se menda že nikjer ne manjka, pridrvi se po noči po svojih voglarijah v mirno vas, kjer se obhaja ženitovanje. Tebi nič, meni nič začno metati v vodnjak, kar koli jim pride pod roko: vsaktero orodje, naposled, ko je ograja podrtá, tudi gnoj. In gospodar, — gleda pri oknu in se zločincem ne upa zoperstaviti, bojé se, da ne bi celó njegove osebe kaj doletelo. Bode šel tožit? Dvakrat si bode pač pomislil, kajti preden dokaže vse dovolj natančno, je truda veliko, iskati dovolj prič, mnogokrat letati v sodnijo, in če se truda ni vstrašil in vse dobro izvršil, kaj je nasledek? Par ur ali dni zavora, iz ktere ga ošabneži prav možko pripojó, kajti hudo se jim ni godilo in sram jih je toliko, kakor volka strah; in potem še le gorje tožitelju in poleg njega še pričam! Prašanje, zakaj so postave za zločince tako mehke, je vedno gosteje; nezadovoljnost raste, kolikor bolj razrija neukrotena samopašnost.

Bode pa posestnik ustrelil srno, ki mu dela škodo na njivi, oho, tri mesece zavora je gotov, in vrh temu še denarno globa. Ni mi sicer s tem volja govoriti besedo za lovec roparje, Bog varuj, ali vendar primera med kaznimi je dostikrat malo čudna. Prostost je res lepa evetlica, toda daj jo na prsi rodú, kojemu si vzel strasti iz njegovega srea, drugače je strup, otrovajoč daleko na okrog, dokler seže njegov duh.

Z Gorenjskega se veliko pisari, svetuje se, huđuje nad kugo „šnops“ imenovano, ki žuga dušno in telesno zatreti krepki slovenski narod; in vendar imajo oni „šnopsarji“ vsaj en izgovor: da jim je vino predrago. Kaj porečete take baže ljudem pri

mestu sedi bivši konjiški častnik, ki ni nikdar niti pojma imel o politični komisiji in finančialni znanosti. V drugem društvu imam zopet tovarša, ki je bil menda vrvoplesec v kakem cirkusu. Pa kaj? Vse gré kakor treba. Kjer je potrebno, najde se strokovnjak, — ali mi vodimo, mi dajemo smer. . . — In kar je glavna stvar, dobivamo plačo za to, mislil je tajnik, in že je hotel nekaj reči, ali ga zastavi stareji činovnik, ki je v tem hipu z zvezkom spisov stopil v sobo.

Lice Njegove prevzvišenosti se nemilo namrgodi.

Samo da podpiše Vaša prevzvišenost, razjasni činovnik, pokorno se naklonivši. — Ej, kaj lep snopič mi tukaj nosite! Ali jaz zares nimam časa, da vse to pregledujem. — Ali to ni niti potrebno, Vaši prevzvišenosti; vse je v redu. . . . Samo ta-le poslednji odlok bi mogel dati povod prepiranju. Prosim izvolite pogledati.

Rekel sem vam, nimam časa, da berem vaše prepire. Drugikrat. Bom že jaz stvar, kakor že bo, kasneje pregledal, ali še bolje bode, ako pogledate v postave, ter odgovor sestavite. — Odgovor je že

gotov, prevzvišeni gospod, ali imate morda za potrebno, da ga popravite?

Ali prosim vas, kaj me toliko nadlegujete? Kakšnega popravka je vraga tu treba! . . . Kot da mi s celo Evropo dopisujemo. Dajte semkaj!

Njega prevzvišenost se loti posla ter začne podpisovati. Radi pristojnosti pogleda včas prav zamišljeno v koji spis ter potem podpiše počasi; tam pa tam naredi izpuščeno vejico, poprej nego se odvaži, da potegne repič pod svoj podpis. Slednjič je podpisala Njegova prevzvišenost poslednji spis, a na to težko izdahne ter se zopet obrne proti tajniku, da nastavi poprejšnji razgovor z njim. Ali še pet minut ni preteklo, glej zopet drugega činovnika s spisi pod pazduho.

Lice državnega svetnika se precej namrgodi.

Kaj je dobrega, Ivan Ivanovič? — Pridem k Vašej prevzvišenosti radi Vinterovega predmeta, odgovori činovnik, nudeč predstojniku celi zvezčič spisov. — Ah, dragi moj, kaj se ta stvar ne bi dala odložiti? Morda se bode iz tega kaj neugodnega izcimilo? dostavi Njegova prevzvišenost. — I zares, moglo bi se dogoditi . . . Ali kaj izvoli Vaša pre-

vzvišenost odrediti gledé Somovljeve stvari? — Pa tudi to, očka, tudi to bi se dalo za osem dni odložiti? Glava mi je, da resnico povem, polna drugih stvari. — Kakor zapovedate . . . Samo se predrzmem povedati, da ta neznatni spis leži že cele tri mesece pri nas.

Njega prevzvišenost se razjezi.

Zakaj mi niste poprej odloka predložili? — Sem že večkrat to storil, prevzvišeni gospod, ali vi ste vselej izvolili . . . — Vem, spomnim se . . . Pošljite mi ga tedaj na dom . . . ali ne, danes imam izvanredno sednico in moram, kar že bodi, pregledati letni proračun. Bolje jutro . . . V ostalem, počakajte malo . . . jutro bom v odboru . . . Zdaj kaj bi? Moram se prijaviti, da sem bolan, drugo ne pomore. Naj odgodé sednico, ali ako jih je volja, naj rešijo brez mene. Naj gre vse k zlodju, jaz se ne morem razpeti na vse strani! To menda vendar zapopadete? Činovnik se nakloni.

(Konec prih.)

nas, ko vsaj zdaj še skoraj vsak posel, gotovo vsak delavec dobi na dan več ali manj zdrave vinske kapljice, in tudi vino po gostilnah ni tako drago; ako se že res brez kake pijače živeti ne more, kar pa menda ni res. In vendar se tudi pri nas grozovito širi ta kuga, ki ni drugega, ako jo hočemo zvati s pravim krstnim imenom, kakor gola požrešnost. Razume se, da s tem ne mislim glažka zdrave natorne take pijače, kakor se pri nas kaj lahko dobi po isti ceni, marveč nezmerno popivanje pobarvane vode in špirita. Veliko bi se še lahko o tem pisalo, pa saj je dovolj, če ne že preveč; škoda za papir in črnilo, vsaj se od kompetentne in v to na prvem mestu poklicane strani še ni storila poskušnja kake poskušnje, kako bi se temu v djanji v okom prišlo.

V nedeljo (17. t. m.) okoli ene ure popoldan smo gledali iz visocega našega zvonika nesrečo, ki je zadela Velikipodlog leskovške župnije, namreč hudi požar. Pogorelo je baje pet gospodarjev, in sreča v nesreči, da ni začelo goreti na spodnjem koncu, šla bi bila vsa velika vas, kajti pihala je huda burja. Nesreča je prišla, kakor se že navadno poroča, po otročji neprevidnosti, in menda že po precej odraslih otrocih. Zavarovan je bil menda tudi en sam.

Iz Celja, 25. febr. Veselica „Kat. podpornega društva“, ki se je obhajala včeraj na pustno nedeljo, se je zopet prav dobro obnesla. Šaljivi govor g. K. je vzbudil mnogo smeha. Igralci „Županove Micike“ so svojo nalogo prav dobro rešili; nekteri še boljše kakor zadnjokrat. Čisti znesek s 25 gld. se porabi za „sirotinsko kuhinjo“, v kateri dobiva nad 100 slovenske šole obiskujočih otrok po štirikrat na teden primerno kosilce pri č. šolskih sestrah. Srčna zahvala toraj vsem, ki so kaj pripomogli v ta dober namen!

Domače novice.

(Nemškutarski kandidati za trgovinski oddelek kupčijske zbornice kranjske) so ti: Leopold Bürger, Jože Kordin, E. C. Mayer, Matej Treun, Jože Zenari, Dobro! Te gospode spoštujemo, ali nerazumljivo se nam zdi to, kako da dajo svoja imena še stranki, ktera ne mara biti z narodom, ko pa oni vendar vsi živé le ob trgovini z narodom! Voljeni tako ne bodo, tega se jim skoro ni nadjati, čemu toraj!

(Današnja „Laibacherica“) zavrača zadnji „Wochenblatt“, ki je zopet njavkal staro pesem o zatiranju nemcev na Kranjskem ter v dokaz temu navedel že omenjeno prošnjo ljubljanskih nemcev in nemškutarjev za posebno nemško šolo, katerih vé „Wochenblatt“ celih 213. „Laibacherica“ zagotavlja, da nemci nimajo na Kranjskem prav nobenega vzroka pritoževati se o zatiranju nemškega jezika in življa. Kar so zagrizeni nemškutarji umaknili se iz javnega prizorišča v kot za peč, kuhajo tam jezo in spuščajo razne strupene in izmišljene reči med svet, da bi bratje zunaj obžalovali jih in mislili, Bog vé, kako slabo se jim godi in da bo treba kake vojske, da jih bo prišla odrešiti in iztrgat slovenskim kremp-ljem. Saj jim vendar nič ne manjka, saj imajo vse in še veliko več ko Slovenci.

(„Branceljna“ 4. št.) je prišla na svetlo ravno zadnji predpustni dan in prinesla veliko zabavnega, zabavljivega in šaljivega.

(Pusta vgnali) bodo v Ljubljani drevi gotovo do dobrega, ker bo po mestu vse polno veselice, maškerad itd., kakor naznanjajo vabila.

(Žalostno je) videti posebno v predpustnem času po gostilnicah in kavarnah zanemarjene fantiče in tudi dekličke ponujajoče šopke in to zvečer pozne ure že. Navadno so taki otroci že zelo zreli, pravi „frihtelci“, čemur se ni čuditi, ker po gostilnicah in kavarnah vidijo in slišijo vse drugo prej, ko kaj lepega. Razen tega se dajo rabiti tudi za prenašanje tajnih pismic in raznih nepoštenih pošt. Navadno so to otroci zanikrnih starišev, ki bolj gledajo na tiste krajcarje, kar jih otrok domu prinese, kakor pa na dobro odgojo njegovo. Kaj je potem navadno iz takih otrok, to kažejo zapisniki sodnijski in jetnišnični. Vsakako bi se ne smelo pustiti takih otrok po krémah in kavarnah o poznih ponočnih urah.

(Pod golovcem) je mestna policija preiskavala več hiš in našla tam veliko posekanega mladega drevja, katerega je bil grajšček gosp. Tomek po Golovcu nasadil. Tako hudobno pokončevanje dreves, s katerimi se nasajajo goličave, ni samo tatvina, ampak tudi še kaj več. Prav toraj, da se takim tatom na

noge stopa, pa le ne prelahno, ampak kar z železno peto. Golovec je že davno bil najžalostnejši grič ljubljanske okolice, da je zdaj vsaj nekaj bolj zelen, gre hvala prejšnjemu in tudi sedanjemu grajščku v Rakovniku. Kaj lepši obraz bo imela Ljubljana, posebno od železnice pogledana, če te goličave ne bodo kazale golih rujavih reber, ampak zeleno gozdno krilo!

(Voz s konjem vred ukradli) so trije fantalini, dva po 12 let stara, eden pa še le 6. Zgodilo se je tako. Nek fant iz Hrušice se pripelje s konjem v Ljubljano, se vstavi pred gostilno in stopi not na „kratkega“, konja pa pusti samega. V tem prideta dva fantalina, sedeta na voz in hajd! Kmalu se jima pridruži tretji, Ljubljančan in 12 let star, ki zdaj prevzame konja in peljejo se z mesta. Mislili so prodati konja in voz, pa ni bilo pravega kupea, le nek eigan jim je za oboje ponujal 50 goldinarjev. Tako so vozarili zmiraj naprej do Žirov. Ker denarja niso imeli, se jim je slabo godilo, zmrzovali so in stradali, še bolj pa konj. V takem stanu naleteli so na žandarja, ki jih ustavi in prime. Zdaj sta stareja poba pod ključem, manjšega pa so domu poslali, ker je premlad. Konj je pa prišel nazaj v hlev in menda si tudi že odpočil od neprostovoljne in dolge poti. Fant pa, kateremu je bil na ta način konj zginil, je gotovo prestal veliko strahu in bo pomnil dolgo še tisti „glažek kratkega“, ki mu je bil ta pot res grenak.

Razne reči.

— † G. Kmetič. „Slovenec“ je v nekem dopisu iz Novega mesta pred kratkem naznanjal, da ondašnji mestjani težko pogrešajo svojega dozdašnjega župana, ki se je preselil v Celje. Pred 14. dnevi prišel je semkaj, 12. febr. obhajal svojo poroko v Pletrovčah v žalski fari; kmalu potem začel bolehati, dokler za mrtudom, 24. febr. umrje. Naj počiva v miru!

— V Trstu je včeraj mil. škof dr. Glavina blagoslovil kapelo v škofovem deškem seminaru. Pri slovesnosti bil je tudi deželni namestnik baron Pretis.

— Feldmarschallieutenant Burgignon, pred 4 leti dunajski poveljnik, je po kratki bolezni umrl na Teharjih poleg Celja, ter bil tam pokopan pretečeno nedeljo.

— Velik pomen katoliškega časnikarstva je nekaj najlepše izrazil sloveči škof v Maincu, r. Ketteler, s sledečimi besedami: „Naj bi sveti apostelj Pavel dandanes živel, gotovo bi izdajal svoj časnik.“ Pri letošnjem obnem zboru tiskovnega društva v Gradcu se je zelo enako izrazil škof Zwerger, ter gorečo priporočil, naj se katoliško časništvo vsaj gotovo podpira, ker današnji je to edini pripomoček, s katerim se nasprotuje in zatira pogubljivo liberalno tiskarstvo. Naj torej poštene kristjani vse svoje moči napenjajo, da pomagajo poštenim političnim časnikom na noge. Ob enem je škof prijazno, sicer pa z vso ojstrostjo poslušalce svaril pred škodljivostjo liberalno-nevernega tiskarstva, ter tirjal, da naj se saj ne čita, še manj pa podpira in naročuje. — Ali priljubljen časopis je kakor kak zapeljivec. Kako marsikdo v nepreplepih zanjkah in vezih pravi: Nič ne maram za-nj (za-njo) in vendar greha ni konec, vezi se ne raztrgajo.

— Z velikaši se nikar ne pajdaši. Nek kardinal na Španjskem, ponižen in priljuden gospod, je v starosti zlasti nekega dvornega kaplana rad imel ter mu vse zaupal, ga o vsaki priliki to in drugo popraševal. Enkrat mu reče: „Povej mi vsako reč popolno odkritosrčno, kakor si jo misliš; opomni me na vsako napako, ne imej napačnega usmiljenja z menoj, hvaležen ti bom in nikdar ti zameril.“ Mladi gospod je vzel naročilo po besedi. Enkrat, ko ga nekega večera kardinal praša: „Kakošna je li bila danes moja pridiga? Povej mi, kakor si opa- zoval!“ In kaplan, spomnivši se naročila, je rekel: „Vaša vzvišenost, tako niste več pridigovali, kakor nekaj; pozná se Vam velika starost.“ „Kaj, pravi kardinal, tega bi od tebe ne bil pričakoval; vedi, da današnja pridiga je bila ena najboljših v življenji. Bi ne bil mislil, da se znaš tudi ti tako motiti.“ Še nekaj časa je bil pri njemu, pa stara prijaznost je bila zginila — čez nekaj časa se je moral seliti. — Nekaj enacega je bilo čitati po časnikih od nekdanjega ces. namestnika v Varšavi, grofa Berga. Ta je oestro na to gledal, da so bili uradniki in vo-jaki natanjčno po predpisu oblečeni. Nekega dne sreča na ulici častnika pehote z ostrogi na peti. Pomigne mu k sebi ter mu oestro pridigo naredi, za-kaj se ne nosi po vojaškem predpisu, ki pehoti ostroke prepoveduje. Zadnjič dostavlja: „Kadar kaj nepostavnega pri meni vidite, opomnite me na po-moto“. Častnik si pridigo dobro v glavo vtisne, obljubi poboljšanje in odide. Osem dni zaprtja, to je bila pa kazen za pregreho. Čez več tednov se zopet srečata na ulici ces. namestnik in kaznovani častnik. Ta pa zapazi, da general nima ostrogov na škornjah, kakor bi jih imel po predpisu nositi.

Spoštljivo stopi pred generala in po vojaškem po-zdravu reče: „Vaša ekscelencija ste mi zapovedali, Vas opomniti na mogočo nepostavnost v obleki; glejte, Vi nimate ostrogov po predpisu.“ „Hvala lepa! pravi prijazno general, tedaj si že moram sam napovedati aresta (zaprtja) za 14 dni. Pa, gospod, saj veste, da sem že star in tega že dolgo nenava-jen, skazite mi kot vojaškemu pajdašu ljubav, da teh 14 dni namesto mene na glavni stražnici sedite in sicer takoj brez odloga, je rekel in odšel smehljaje. Glej iz obeh prigodbic: Z velikaši se ne pajdaši, če so ti še tako prijazni in naklonjeni.

Telegrami „Slovenca“.

Dunaj, 25. febr. Ker se je proti sklepu akademičnega društva „Slovenije“ in po ne-lojalnem potu prijavila v „Slovenskem narodu“ št. 45 vest o razmerah med g. prof. Šukljejem in „Slovenijo“, prosim, da objavite sledeče: 1. O predlogu z motivacijo, kakoršno navaja dopisnik, „Slovenija“, akademično društvo, sklepati ne more, glasovalo se je, ker se je predlog formalno podpiral z dijaškega stališča. 2. Predsednik izjavil je pred glasovanjem, da absolutna večina ne zadostuje, to potrdil je danes tudi društveni sod. 3. Za predlog niti tretjina vseh udov ni glasovala izmed navzočih gostov. Vpisali so se trije ravno pred glasovanjem.

Murko, predsednik „Slovenije“.

Pariz, 25. febr. V članku časnika „Pays“ se posmehuje Cassagnac o shodu princa Na-poleona s poslanci bonapartistnega pregledo-valnega odbora ter pravi, da takih odsekov sploh ni, to so le možiceljni. — V premo-gokopu Anzin so odpustili 600 delavcev; vsled tega so tisti, ki so delo vstavili, skle-nili še dalje kujati se.

London, 26. febr. Ponoči je v prostorih za prtljago na viktorijnem kolodvoru bil velik razpók, dva moža sta ranjena, vzdignilo je nekaj strešnih kosov v zrak, razdrobilo okna, poškodovalo bližnja poslopja. Vzrok je bil najbrže dinamit.

V zbornici poslancev je vlada potrdila predaj Tokarja in izrekla, da ni nobenega vzroka v Trinkitatu vstaviti vojaško gibanje. Grahamu je ukazano, glavno pozornost obrniti na varovanje krajev, katerim preti nevarnost.

Kairo, 26. febr. Iz Suakima se poroča, da so črna krdela uprla se ter žugala pre-stopiti k puntarjem. Poslala se bodo brž nazaj v Kairo.

Tujci.

23. in 24. februarja.

Pri Stonu: Schulhof in Jakob Krešner, kupea, z Dunaja. — Josip Schmidhofer, kupec, iz Linca. — A. Fuchs, zasebnik, iz Kankera. — Anton Jaklič, kaplan, iz Metlike. — Sam. Fety, optikar, z Dunaja. — Pressburger in Prokurator, kupea, z Dunaja. — Pichler in Schwarzenberg, kupea, iz Budapešte. — Baron Buthon, grajšček, iz Perlača. — Marki in Markiza Gozani, s Krškega. — Hanf, poštar, iz Kočevja.

Pri Maliči: Nastopil in Buchele, kupea, z Dunaja. — Izidor Adelberg, kupec, iz Pilzna. — Bernard Finster, kupec, iz Görlica. — Frid. Hetzel, kupec, s sinom, iz Zagradea. — Sajovic in Ulrich, kupea, iz Gradea. — J. Rossi, kup. potovalee, iz Trsta. — Gustav Müller, iz Trsta. — Adolf König, s soprogo, Steinschönau.

Pri Južnem kolodvoru: Mart. pl. Markovič, c. k. pomorski častnik, iz Pulja. — Karl Hiltl, gozdni ravnatelj, iz Vidma. — Josip Zukovnik, iz Cirknice.

Dunajska borza.

25. februarja.

Papirna renta po 100 gld.	79 gl. 60	kr.
Sreberna	80	65
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	30
Papirna renta, davka prosta	95	10
Ogerska zlata renta 6%	121	90
„ „ 4%	90	30
„ papirna renta 5%	87	85
Kreditne akeije	160 gld. 306	95
Akeije anglo-avstr. banke	200 gld. 115	—
„ avstr.-ogerske banke	845	—
„ Länderbanke	111	—
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	607	—
„ državne železnice	312	—
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	236	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 123	26
„ „ 1860	500	135
Državne srečke iz l. 1864	100	171
„ „ 1864	50	171
Kreditne srečke	100	173
Ljubljanske srečke	20	23
Rudolfove srečke	10	20
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	106	65
„ Ferdinandove sev.	105	20
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	104	—
London	121	45
Srebro	—	—
Ces. cekini	5	71
Francoski napoleond.	9	60 1/2
Nemške marke	59	25

Tržaško tržno poročilo.

Kava: Santos po 56 gl., Rio 61. St. Domingo 60, Portorico 94, biserna 120, Cejlon 84—135, Java 70, Mokka 106—115.

Sladkor po 26—34 gl.

Dišave: poper 86.50 gl., žbice 68—100.

Južno sadje: dateljni 30, fige iz Kalamate 15, iz Smirne 35, rozine 15, pomorance 3, limone 2 za vsak zaboj, rožiči 4.50, mandeljni 102.

Olje: laško 72—93 gl., albansko 42, dalmatinsko 44, angleško 33, petrolej 12.—

Kože: juhtovina 260, podplatje 125—160, teletnina 357—616, jagnječi kožuhi sto komadov 60 zajčje sto komadov 25 gl.

Volna: bosanska 105 gl., albanska 118, isterska 110.

Bombaž: ameriški 68, indijski 44.

Ježice po 11—24 gl.

Mast: maslo 98—104, angleška 60, ogerska 62, špeh 60.

Zito: pšenica ruska 10.40—11.—, laška 10.50, koruza 7.25, riž 7.50, oves 7, fižol 11—15, grah 10—15, riž laški 15.50, indijski 11.50 goldinarjev za vsakih 100 kilogramov.

Izvrstni med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kila po 60 kr.), škatlja 30 kr.

se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

OROSLAV-u DOLENC-u, svečarji v Ljubljani.

Imamo jo!!

Po vstrajnih študijah posrečilo se je dr. pl. Bedenu izumiti

pomado za lase,

o kateri se lahko z dobro vestjo reče, da je na svojem mestu. V čisto kratkem času po tej pomadi priraste gosta in krepka brada, kakor tudi lasje; zabranjuje pa tudi izpadanje las. Izumnik je porok za brezporojen uspeh. (13)

Steklenica velja 2 gl. a. v.

Edina prava se dobi pri izumniku dr. pl. Beden-u v Pragi, Salmove ulice šte. 7, kamor je treba denar predposlati.

G. PICCOLI,

homeopatičen in aleopatčen lekar
„Pri Angelu“
v Ljubljani,
na Dunajski cesti,
priporoča p. n. občinstvu po 10letni skušnji sledeče
izborne zdravila.

Antirrhemon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostobolji, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Dr. Mora-vo sredstvo zoper mrzlico je najbolje med vsemi dozdaj znanimi zdravili proti spridenju prehajalne mrzlice. Steklenica 80 kr.

Marija pomagaj želodečne kapljice. Omenjeno zdravilo služi v pomoč, ako kdo nima dobrega želodca, ako ima slabo sapo, ako ga na penja, ako se mu pelha in ga vije, proti želodečnemu prehlajenju, zlatenici, ako se komu hoče vzdigati, ako boli koga glava (če to ne izvira iz želodca), proti zgagi, ako se dela komu kamen in nabira sluz, proti želodečnemu krču in zaprtju, ako je želodec pokvarjen z jedjo in pijačo, proti glistam, proti boleznim na vranici, jetrih in proti zlati žili, in v različnih mrzlicah. Steklenica 20 kr.

Najboljše in najplivnejše pravo norveško pomuhljevo jetrno olje proti maramorici, rihitisi, plnčnici, kašlju itd. Steklenica 60 kr.

Pastile iz sladnega ekstrakta (Malz Bonboni) proti kašlju in prehlajenju, škatlja 10 kr.

Pastilne santoninske; izkušeno zdravilo zoper gliste, škatljica po 10 kr., 100 koščkov 70 kr. 1000 koščkov 4 gl. 50 kr.

Salicilne pastile proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difteritis), plućnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost, škatljica 20 kr.

Naročila se izvršujejo točno po pošti na pošto povzetje. (12)

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadrni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	6:45 zvečer	7— zjutraj	9— zvečer	1:30 popold.	—
Mürzzuschlag	10:2 " "	10:27 " "	2:10 po noči	5:27 " "	—
Gradee	11:59 po noči	12:58 popold.	6:10 zjutraj	9:30 zvečer	10:40 dopold.
Maribor	1:19 " "	2:23 " "	8:20 " "	11:41 po noči	2:28 popold.
Celje	2:43 " "	3:51 " "	10:29 dopold.	1:50 " "	5:35 " "
Laški Trg	— " "	4:28 " "	10:46 " "	2:6 " "	5:58 " "
Rimske Toplice	— " "	4:20 " "	10:58 " "	2:17 " "	6:15 zvečer
Zidani Most	3:25 zjutraj	4:43 " "	11:35 " "	2:43 " "	6:47 " "
Ljubljana	4:45 " "	6:11 zvečer	1:28 popold.	5:45 zjutraj	9:55 " "
Postojna	6:3 " "	7:51 " "	3:36 " "	7:52 " "	1:31 po noči
Nabrežina	7:44 " "	9:34 " "	5:48 " "	10:3 dopold.	5:14 zjutraj
Trst Prihod	8:10 " "	10.— " "	6:23 zvečer	10:38 " "	6:03 " "

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadrni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8— zvečer	6:40 zjutraj	10:5 dopold.	6— zvečer	8:15 zvečer
Nabrežina	8:42 " "	7:14 " "	10:55 " "	6:47 " "	9:44 " "
Postojna	10:13 " "	9:11 dopold.	1:42 " "	9:22 " "	1:53 po noči
Ljubljana	11:28 po noči	10:43 " "	3:39 " "	12:10 po noči	5:25 zjutraj
Zidani Most	12:47 " "	12:34 popold.	5:31 " "	2:25 " "	8:15 " "
Rimske Toplice	— " "	12:47 " "	5:43 " "	2:39 " "	8:33 " "
Laški Trg	— " "	12:59 " "	5:54 " "	2:52 " "	8:50 " "
Celje	1:28 po noči	1:17 " "	6:14 zvečer	3:15 " "	9:19 dopold.
Maribor	2:55 " "	2:47 " "	8:30 " "	5:55 zjutraj	12:52 popold.
Gradee	4:22 zjutraj	4:24 " "	10:58 " "	8:20 " "	4:35 " "
Mürzzuschlag	6:30 " "	6:52 zvečer	2:15 po noči	11:46 dopold.	9:30 zv. Prih.
Dunaj Prihod	9:40 " "	10.— " "	6:34 zjutraj	4:50 popold.	—

Vožnji red cesarjevič Rudolfove železnice.

Iz Ljubljane v Beljak.

Osobni vlaki				
Postaje	št. 2012 zjutraj	št. 2016 popoldne	št. 2020 zvečer	št. 2018 po noči
Ljubljana j. k.	7:5	12:20	6:35	11:38
Ljubljana R. k.	7:10	12:24	6:40	11:43
Vižmarje	7:20	12:33	6:52	11:54
Medvode	7:31	12:44	7:6	12:8
Loka	7:46	12:57	7:28	12:26
Kranj	8:3	1:12	7:49	12:43
Podnart	8:22	1:29	8:19	1:3
Radovljica	8:40	1:44	8:43	—
Lesce	8:51	1:53	8:50	1:30
Javornik	9:13	2:11	—	1:53
Jesenice	9:24	2:22	—	2:7
Dovje	9:45	2:39	—	2:28
Kranjska gora	10:15	3:4	—	2:58
Rateče-Weissenfels	10:30	3:18	—	3:13
Trbiž	10:47	3:33	—	3:30
Beljak j. k.	11:51	4:42	—	4:56

Iz Beljaka v Ljubljano.

Osobni vlaki				
Postaje	št. 2019 zjutraj	št. 2015 popoldne	št. 2011 popoldne	št. 2017 po noči
Beljak j. k.	—	10:45	4:43	11:9
Trbiž	—	12:10	5:40	12:38
Rateče-Weissenfels	—	12:27	6—	1—
Kranjska gora	—	12:41	6:17	1:17
Dovje	—	1:6	6:45	1:45
Jesenice	—	1:27	7:10	2:12
Javornik	—	1:34	7:17	2:19
Lesce	6:30	1:56	7:43	2:42
Radovljica	6:36	2:1	7:48	—
Podnart	6:59	2:19	8:10	3:11
Kranj	7:21	2:35	8:29	3:29
Loka	7:45	2:50	8:46	3:47
Medvode	8:4	3:3	9:3	4:4
Vižmarje	8:18	3:14	9:15	4:16
Ljubljana R. k.	8:29	3:22	9:24	4:25
Ljubljana j. k.	8:35	3:26	9:30	4:30

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Št. Peter Odhod	7—	9—	9—
Reka Dohod	8:58	12:15	11:35
Reka Odhod	5:45	4:15	7:35
Št. Peter Dohod	8:13	7:46	9:41

Divača—Pulj.

	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer
Divača Odhod	7:2	9:5	4:53	8:50
Pulj Dohod	10:45	1—	9:47	11:58
Pulj Odhod	7:15	12:10	4:35	5:05
Divača Dohod	12—	4:15	8:30	8:7

Nabrežina—Gorica.

	zjutraj	zjutraj	zvečer	zvečer	zjutraj
Nabrežina Odhod	7:38	10:10	5:55	10—	3:40
Gorica Dohod	8:31	11:47	7:5	11:37	6:23
Gorica Odhod	5—	9:26	4:20	7:29	10:30
Nabrežina Dohod	6:41	10:40	6:27	8:26	12:9

Zidani Most—Zagreb.

	zvečer	popoldne	zjutraj
Zidani most Odhod	5:45	12:50	4:50
Zagreb Dohod	7:58	5:2	8:7
Zagreb Odhod	8:8	11:45	8—
Zidani Most Dohod	10:59	4:10	11:33

Pragersko—Kaniža.

	zvečer	zjutraj	zjutraj
Pragersko Odhod	7:55	3—	9:35
Kaniža Dohod	11:19	5:46	1:15
Kaniža Odhod	2:45	10:54	4:48
Pragersko Dohod	6:12	1:5	7:40

Maribor—Celovec.

	popoldne	zjutraj	po noči
Maribor Odhod	3—	9:15	1:40
Celovec Dohod	7:35	1:52	5:8
Celovec Odhod	1:55	8:7	11:9
Maribor Dohod	5:58	12:19	2:25

Poštna zveze.

Iz Ljubljane: v Novomesto (Rudolfovo) ob 6. uri zjutraj in dojde ob 3:10 m. popoldne tja. Nazaj gredé se odpelje zjutraj ob 5 in dojde ob 2 popoldne v Ljubljano; — v Kočevje ob 6:30 zjutraj in dojde ob 3:20 popoldne. Vrača se ob 10 popoldne in pride v Ljubljano ob 6:20 zvečer; — v Kamnik ob 3 popoldne in dospé ob 5 popoldne. Vrne se ob 6 zjutraj in je ob 9:5 popoldne v Ljubljani; — v Polhov Gradec vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 2 popoldne in je tam ob 5 popoldne. Nazaj ob 6 zjutraj in pride točno ob 9 v Ljubljano.

Iz Novega mesta (Rudolfovega): v Litijo ob 5:30 popoldne in pride tja ob polnoči. Nazaj gredé zjutraj ob 4:30 in dojde v Rudolfovo ob 11 popoldne; — v Krško ob 1:30 popoldne, kamor pride ob 5:55 zvečer.

Iz Kranja: v Tržič ob 9 zjutraj in je ondi ob 10:45. Vrne se ob 10:35 popoldne in pride v Kranj ob 12:20 popold.; — v Cerklje ob 3 popoldne in dospé ob 5 popoldne. Nazaj gredé se odpelje iz Cerkljan ob 5:20 zjutraj in je ob 7:10 v Kranji; — k Jezeru po Kokriški dolini ob 8:45 zjutraj in je tam ob 1:35 popoldne. Odide ob 3:15 popoldne in je v Kranji ob 7:35 zvečer.

Iz Lesca na Bled ob 9:15 popoldne in je ondi ob 10

popoldne. Obrne ob 12:45 popoldne in je ob 1:30 že zopet v Lescah.

Iz Lake v Poljansko dolino ob 9:30 popoldne in pride v Gorenje vas ob 11:45 popoldne. Odpelje se nazaj ob 5 popoldne in je ob 7 zvečer v Loki.

Iz Borovnice na Vrhniko ob 7 zjutraj in pride ob 8:15 popoldne. Odpelje se ob 8 zvečer in je v Borovnici ob 9:15 zvečer.

Iz Logatca v Idrijo ob 8 zjutraj in je ondi ob 12:20 popoldne. Iz Idrije nazaj ob 8 zjutraj in pride tje ob 12:20 popoldne.

Iz Rakeka: v Kočevje ob 4 zjutraj in se pripelje ob 12:15 popoldne. Obrne ob 9 zvečer in pride zjutraj ob 5:30 v Rakek; — v Lož ob 9 zjutraj in dospé ob 11:15 popoldne nazaj ob 5:45 popoldne in je v Rakeku ob 8 zvečer; — v Platinino ob 8 zjutraj in je ondi ob 9 popoldne. Nazaj gre ob 6:30 zvečer in pride v Rakek ob 7:30 zvečer.

Iz Postojne na Vipavo in Gorico ob 8:20 zjutraj in je v Vipavi ob 11:45 in v Gorici ob 3:35 popoldne. Iz Gorice ob 12:30 popoldne in pride v Vipavo ob 4:35 popoldne v Postojno pa ob 8:30 zvečer.